

NED. – 9.8. 19. nedelja med letom Terezija Benedikta Edit Stein, redovnica, sozaveznica Evrope		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Borisa Turnška –oblet.
PON. - 10.8. Lovrenc, diakon		19.00 Za +Jožefa in Frančiško Rožič—oblet
TOR. - 11.8. Klara (Jasna9, devica Suzana, mučenka		19.00 Za +Sonjo Mandelc <i>Slavljenje - Bog je Ljubezen</i>
SRE. - 12.8. Ivana Šantalska, red.		19.00 Za zdravje
ČET. - 13.8. Radegunda, kraljica		19.00 Za +Ido Lazar (r. d.)
PET. - 14.8. Maksimilijan Kolbe, m.		19.00 Za oba +Antona oblet in Miro Turk
SOB. - 15.8. MARIJINO VNEBO - VZETJE Veliki šmaren		7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Marijo Urankar
NED. – 16.8. 20. nedelja med letom R0k, spokornik		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +starše Topovšek in Pintar

V tem tednu:

Peš romanje v Petrovče 15. avgusta. Odhod izpred župnijske cerkve ob 5.20, pri križu na Rezani se pridružimo romarjem iz Tabora. Vabljeni!

Dežurni ministranti: Maša Cijan, Julija Jelen, ostali dobrodošli

Bralci v nedeljo: I. Matjaž Rožič, Nika Šlander

II. Matic Basle, Brigita Stvarnik Novak

Ureditev in krašenje župnijske cerkve: Trnava

Izdaja: **Župnija Gomilsko, T: 03/572-61-98, M: 041 673 716**, Odg.: Martin Cirar
Župnijski.urad4@siol.net <https://zupnija-gomilsko.rkc.si>

ŽUPNIJA IN DOM

9.8.2026 19. nedelja med letom Štev. 31 Leto 29

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Ob četrti nočni straži je Jezus hodil po jezeru in prišel k njim. Ko so ga učenci videli hoditi po jezeru, so se vznemirili in rekli: »Prikazen je.« Od strahu so zavpili. Jezus pa jim je takoj rekel: »Bodite pogumni! Jaz sem. Ne bojte se!« Peter mu je odgovoril in rekel: »Gospod, če si ti, mi ukaži, da pridem po vodi k tebi.« On mu je dejal: »Pridi!« In Peter je stopil iz čolna, hodil po vodi in šel k Jezusu. Ko pa je videl, da je veter močan, se je zbal. Začel se je potapljati in je zavpil: »Gospod, reši me!« Jezus je takoj iztegnil roko, ga prijel in mu dejal: Malovernež, zakaj si podvomil?«

(Mt 14,25–31)

B E S E D A O B E S E D I

KO PODVOMIMO, TUDI MOČ POIDE Mt 14,22–33

Ob današnjem odlomku bi se komu lahko zazdelo, da Jezus draži učence. Temu ni ravno tako, le rad pa bi jim pokazal, kdo je On. Naj se vendar zavedo, da je med njimi Bog sam. Da tega Boga ne morejo pošiljati kot hlapca, kamor se jim zljubi. A spreobrnjenje se pri apostoli, tako kot pri nas, ne dogaja ravno naglo. Najprej se prestrašijo in ničesar ne razumejo. Ko pa se jim Jezus spet dobrohotno razodene, ostajajo apostoli pri starem. Peter jih pooseblja, ko namesto da bi prosil, skoraj ukaže: »Gospod, če si ti, mi zapovej, da pridem po vodi k tebi.« Kakšna ponižnost?! Hkrati izraža dvom, potem pa še ukazuje. Vse je po starem. Kljub čudežu s kruhom, kljub blagim opozorilom, da niso oni gospodarji Božjega delovanja, Peter narekuje, kako naj se Bog obnaša, da bo on lahko veroval. Jezus se tudi tokrat ne pusti zмести. Pridi, si misli, saj ti tudi to ne bo pomagalo. Seveda po vodi brez vere ne bo šlo. No, po napornem dnevu morajo učenci vsaj približno priznati, da so le ubogi ljudje, Gospod pa je Božji Sin.

Mar nismo na las podobni učencem. V glavi imamo svoje scenarije, svoje predstave in naročamo Bogu, kako naj jih uresniči.

Tako ne bo šlo. Pred Bogom bomo morali priznati, da je On gospodar vsega. Da le On lahko pomiri vihar in pomnoži kruh. Mi smo ubogi učenci, ki ga lahko predvsem prosimo, naj nas vzgaja. Naj nas oklesti pomembnosti in sebičnosti. Naj nam pove, kaj naj storimo. Mogoče je dovolj, če nam od tega evangelijskega odlomka ostane le eno: da si skušamo reči »Bog je Gospod, mi pa smo njegovi služabniki«.

Evangelij nam danes sporoča, da naj skušamo v preizkušnjah vztrajno iskati Božji pogled, zaupati v njegovo besedo. Moč vernika mora nazadnje v polnosti izvirati iz Boga, lepota ni v brezskrbnosti, ampak v sadovih naporov in tveganja, mir ni v gotovosti, ampak v zaupanju, da je Bog z nami.

Po: E. Mozetič

19. nedelja med letom

Peter mu je odgovoril in rekel: »Gospod, če si ti, mi ukaži, da pridem po vodi k tebi.« On mu je dejal: »Pridi!« In Peter je stopil iz čolna, hodil po vodi in šel k Jezusu. Ko pa je videl, da je veter močan, se je zbal. Začel se je potapljati in je zavpil: »Gospod, reši me!« Jezus je takoj iztegnil roko, ga prijel in mu dejal: »Malovernež, zakaj si podvomil?« (Mt 14,28–31)

»Pridi!«

To je ena sama Jezusova beseda. Ne razloži poti, niti smeri. Ne obljubi lahkega koraka. Ne odstrani vetra. Samo: »Pridi!«

Tudi danes Jezus človeka pogosto vodi tako: brez vseh odgovorov, brez popolne jasnosti, brez zagotovila, da ne bo težko. Toda njegova beseda zadošča. In Peter hodi po vodi, dokler gleda Jezusa.

Ko pa začne gledati veter, valove in nevarnost, potem začne toniti.

To je tudi podoba naše zgodbe.

Dokler človek gleda samo: svoje skrbi, negotovost, prihodnost, rane, strahove ..., začne počasi toniti vase.

Strah ima moč, da človeka potegne navzdol. Zaupanje in predanost Jezusu pa ima moč, da nas drži nad gladino.

AI in AK

Današnja evangelijska pripoved je tudi povabilo, da se z zaupanjem izročimo Bogu v vsakem trenutku svojega življenja, še posebej v trenutku preizkušnje in vznemirjenja. Ko močno čutimo dvom in strah ter se nam zdi, da se potapljamo v težkih trenutkih življenja, ko se vse zdi temno, nas ne sme biti sram vpiti kot je Peter: 'Gospod, reši me!' Jezus je roka Očeta, ki nas nikoli ne zapusti, je močna in zvesta roka, ki hoče vedno naše dobro. Imeti vero pomeni imeti sredi nevihte srce, obrnjeno v Boga, v njegovo ljubezen. Jezus je o tem hotel poučiti Petra ter učence in danes tudi nas. V temačnih trenutkih, v trenutkih žalosti On dobro ve, da je naša vera revna. Toda On je Vstali, On je Gospod, ki je šel skozi smrt, da bi nas rešil. Še preden ga začnemo iskati, je On že navzoč ob nas. In s tem ko nas dvigne iz naših padcev, nam da, da rastemo v veri.

AI in AK

Vstopamo v teden, ki bo na koncu kronan s slovesnim, največjim Marijinim praznikom Velikim šmarnom. Dan pred tem pa je god sv. Maksimilijana Kolbeja, kateremu je po daritvi svojega življenja podoben Izidor Završnik.

Naslovljeno na vas

MARIJINO VNBEOVZETJE - Veliki šmaren To soboto, 15. avgusta

Za Slovenijo je praznik Marijinega vnebovzetja še posebej pomemben, ker na ta dan obnovimo posvetitev slovenskega naroda Mariji, kar je Cerkev na Slovenskem prvič storila že na ta praznik takoj po osamosvojitvi v znamenje hvaležnosti za Božje in Marijino varstvo. To lahko storimo s posebno posvetilno molitvijo ali pa s preprosto molitvijo »O Gospa moja«. Za Slovenke in Slovence je tako praznik Marijinega vnebovzetja priložnost za praznovanje hvaležnosti, ta praznik pa je hkrati tudi spodbuda, da sami izrečemo Bogu svoj DA. Vsak od nas ga lahko prosi, naj se razodene v njegovem življenju. In takšen praznik je več kot imenitna priložnost za to.

KRALJICA, V NEBESA VZETA

Marija, v nebesa vzeta,
ti si prihodnost, ki jo pričakujemo!

Tvoje materinsko telo je tvoj od mrtvih vstali Sin
pritegnil s svojo močjo in sprejel na slavlje odrešenih.

Zdaj si Mati, ki čaka svoje otroke na tako pričakovani objem Boga.

Marija, v nebesa vzeta,
mi se še trudimo po poteh sveta
ter čutimo težave in stiske potovanja.
Podaj nam roko, ko hodimo,
govori nam o nebesih in daj našemu srcu krila,
da premagamo vso težo greha.

Marija, v nebesa vzeta,
najlepše v našem življenju mora šele priti,
kajti Jezusovo vstajenje je kakor Božje seme, zasejano v naše duše:
nekoč bo preobrazilo naše telo
in ga osvobodilo sužnosti slehernega zla.
Žena naše prihodnosti, pomagaj,
da se bo naša prihodnost začejala že tukaj in zdaj!

Angelo Comastri